

СТАН ДОСЛІДЖЕННЯ У НАУЦІ ПРОБЛЕМ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ЗМІСТУ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТА ЗАПОБІГАННЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ

Здійснено комплексний аналіз стану наукових досліджень проблем, що стосуються змісту діяльності Державної міграційної служби України як суб'єкта запобігання кримінальним правопорушенням. Узагальнено адміністративно-правові, кримінологічні, соціально-правові, інституційні та міжнародно-правові підходи до дослідження діяльності Державної міграційної служби України.

Визначено основні напрями наукових пошуків, їхні сильні сторони та прогалини, зокрема брак цілісної теоретико-методологічної концепції профілактичної (кримінологічної) діяльності служби. Обґрунтовано необхідність подальших комплексних досліджень ролі Державної міграційної служби України у системі запобігання кримінальним правопорушенням у сфері міграції (міграційно зумовленій злочинності).

Ключові слова: *Державна міграційна служба України, запобігання кримінальним правопорушенням, міграційна політика, кримінологічна безпека, нелегальна міграція, транскордонна (транснаціональна) злочинність, національна безпека, державна безпека.*

Постановка проблеми. Дослідження діяльності Державної міграційної служби (ДМС) України як суб'єкта запобігання кримінальним правопорушенням є важливим аспектом розвитку вітчизняної кримінологічної науки. У сучасних умовах міграційні процеси відіграють значну роль у формуванні соціально-економічної та правової політики держави. Незаконна міграція, зростання кількості іноземців, які вчиняють кримінальні правопорушення, а також ризики, пов'язані з транскордонною (транснаціональною) злочинністю, зумовлюють необхідність ефективного державного регулювання у сфері міграції, а також вироблення дієвих заходів запобігання кримінальним правопорушенням у цій сфері. Відповідно, ДМС України виконує важливу функцію у системі національної безпеки, забезпечуючи контроль за додержанням законодавства щодо перебування іноземців в Україні, здійснюючи перевірку документів, а також координуючи заходи щодо запобігання нелегальній міграції.

Значення Державної міграційної служби України у контексті запобігання кримінальним правопорушенням зумовлює необхідність наукового осмислення її діяльності. Аналіз правового статусу, функцій, а також механізмів взаємодії ДМС України з іншими державними органами дає змогу оцінити її ефективність у сфері міграційного контролю та протидії кримінальним загрозам. У сучасній юридичній літературі є широкий спектр наукових підходів до дослідження діяльності ДМС України, які відображають її роль у системі державного управління, взаємодію з іншими правоохоронними органами, а також особливості міжнародного співробітництва у сфері міграції. Вивчення цих підходів є важливим не лише для розширення теоретичних знань, а й для вдосконалення правового регулювання діяльності ДМС України у сфері запобігання кримінальним правопорушенням.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика діяльності державної міграційної служби України як суб'єкта запобігання кримінальним правопорушенням посідає помітне місце у вітчизняних наукових дослідженнях, насамперед у межах адміністративно-правової, кримінологічної та безпекової проблематики. Науковий інтерес до зазначеної теми зумовлений зростанням міграційних процесів, поширенням нелегальної міграції, активізацією транснаціональної злочинності, а також необхідністю забезпечення національної, державної та громадської безпеки в умовах сучасних викликів.

Адміністративно-правові засади діяльності ДМС України ґрунтовно досліджували О. О. Воронятніков, М. О. Єфремова, С. М. Кременчуцький, С. Г. Кривчук-Новак, А. В. Максименко, О. П. Сікорський, В. М. Снігур та ін. У працях поіменованих авторів розкрито правовий статус ДМС України, її місце у системі органів виконавчої влади, повноваження у сфері міграційного контролю, а також проблеми нормативно-правового забезпечення реалізації міграційної політики держави. Водночас науковці наголошують на фрагментарності правового регулювання та потребі

вдосконалення механізмів координації діяльності ДМС України з іншими суб'єктами в означеній сфері суспільних відносин.

Кримінологічний аспект діяльності Державної міграційної служби України як суб'єкта запобігання кримінальним правопорушенням висвітлено у публікаціях І. К. Василенка, В. М. Голуба, С. Г. Кузьменка, Р. А. Мартянової, А. П. Мозоля, С. А. Рижкової та ін. Автори розглядають ДМС України як важливий елемент системи запобігання правопорушенням (зокрема кримінальним), пов'язаним із нелегальною міграцією, використанням підроблених документів, торгівлею людьми та іншими формами транскордонної злочинності. При цьому вчені вказують на обмеженість ресурсів служби, недосконалість інформаційного обміну та недостатній рівень міжвідомчої взаємодії.

В окремому масиві наукових праць зроблено порівняльно-правовий та міжнародно-правовий аналізи діяльності міграційних служб. У дослідженнях Д. М. Баланюка, І. О. Зарвної, Д. В. Пімахової, Є. В. Стрільченка, Т. Ю. Цуркан та інших науковців проаналізовано досвід країн Європейського Союзу (ЄС) у сфері міграційного контролю, наголошено на доцільності імплементації європейських стандартів, цифровізації міграційних процедур та розвитку міжнародного співробітництва. Разом із тим зазначено, що в Україні ці процеси перебувають на стадії формування та потребують подальшого наукового й нормативно-правового забезпечення.

Соціально-правові та інституційні аспекти діяльності ДМС України розкрито у статтях І. С. Бурлаки, К. О. Ємельянової, Ю. В. Єрмакова, Т. А. Кобзевої та монографії А. Ф. Моти, де акцент зроблено на питаннях взаємодії служби з іншими органами державної влади, захисту прав мігрантів, а також удосконалення організаційних механізмів реалізації міграційної політики.

Водночас аналіз наукових джерел свідчить, що більшість досліджень має галузевий або фрагментарний характер і не формує цілісного уявлення про діяльність Державної міграційної служби України саме як суб'єкта запобігання кримінальним правопорушенням. Недостатньо розробленими залишаються питання системної оцінки ефективності профілактичної (запобіжної) діяльності ДМС України, інтеграції її функцій у загальнодержавну систему кримінологічної безпеки та використання сучасних аналітичних і цифрових інструментів у запобіганні кримінальним правопорушенням у сфері міграції (міграційно зумовленій злочинності).

Метою статті є аналіз стану дослідження у науці проблем, що стосуються змісту діяльності Державної міграційної служби України як суб'єкта запобігання кримінальним правопорушенням.

Виклад основного матеріалу. Наукова література пропонує різні концептуальні підходи до аналізу діяльності Державної міграційної служби України. Одним із провідних є інституційний підхід, що розглядає ДМС як складник системи органів державного управління у сфері міграції. У межах цього підходу особлива увага приділяється законодавчим основам функціонування ДМС України, її адміністративно-правовому статусу та місцю в системі виконавчої влади. Зокрема, у працях С. Г. Кривчук-Новак [1] та О. П. Сікорського [2] наголошується на необхідності узгодженості діяльності Державної міграційної служби України з міжнародними стандартами міграційного контролю. До того ж зазначається, що нормативна база, яка регламентує діяльність ДМС України, залишається недостатньо чіткою, що ускладнює її ефективне функціонування та взаємодію з іншими державними органами.

Адміністративно-правовий підхід орієнтований на аналіз правового статусу ДМС України та її компетенції. Дослідження В. М. Снігура [3] та С. М. Кременчуцького [4] акцентують увагу на проблемах нормативно-правового регулювання діяльності служби, зокрема у контексті протидії нелегальній міграції. Зазначається, що ДМС України виконує низку контрольних і дозвільних функцій, пов'язаних із реєстрацією іноземців, видачею документів на проживання, а також здійсненням адміністративного контролю за додержанням міграційного законодавства. Водночас у наукових джерелах зазначених авторів наголошується на необхідності вдосконалення правових механізмів відповідальності за порушення міграційних норм, а також посилення повноважень ДМС України у сфері боротьби з нелегальною міграцією.

Кримінологічний підхід вивчає Державну міграційну службу України як суб'єкт профілактики кримінальних правопорушень. У межах цього підходу порушуються питання запобігання правопорушенням, пов'язаним із незаконним перетинном кордону, торгівлею людьми, використанням підроблених документів, а також залученням іноземців до злочинної діяльності. Праці А. П. Мозоля [5] та І. К. Василенка [6] висвітлюють роль ДМС України у виявленні й попередженні таких правопорушень, зокрема через здійснення перевірок, взаємодію з правоохоронними органами та контроль за законністю перебування іноземців в Україні. Разом із тим зазначається, що ефективність

цих заходів залишається недостатньо високою через обмеженість ресурсів ДМС України, брак оперативної інформації та недосконалість координації між відповідними структурами.

Порівняльно-правовий підхід спрямований на зіставлення українського досвіду з практиками інших країн. У наукових працях Т. Ю. Цуркан [7] та Є. В. Стрільченка [8] аналізується функціонування міграційних служб ЄС, а також пропонуються шляхи імплементації успішних практик у діяльність ДМС України. Відмічається, що у країнах ЄС значна увага приділяється цифровізації міграційних процесів, зокрема впровадженню електронних баз даних, автоматизованих систем контролю за переміщенням осіб, а також біометричних технологій. Однак в Україні ці механізми лише починають розвиватися, що обмежує ефективність діяльності ДМС у сфері запобігання кримінальним правопорушенням.

Незважаючи на значний обсяг наукових публікацій, низка питань залишається недостатньо розробленою. Наприклад, у дослідженнях адміністративно-правового статусу Державної міграційної служби України майже не розглядаються проблеми ефективності взаємодії служби з іншими правоохоронними органами. Також відмічається брак комплексного підходу до оцінки результативності заходів, що здійснює ДМС України у сфері запобігання кримінальним правопорушенням. Крім того, у сучасних дослідженнях лише поверхнево окреслюються можливості впровадження інтелектуальних систем моніторингу та аналізу міграційних потоків.

Отже, аналіз наукових підходів до вивчення діяльності ДМС України дає можливість виявити сильні й слабкі сторони наявних досліджень, визначити основні прогалини та запропонувати нові напрями наукового пошуку. Комплексне поєднання адміністративно-правового, кримінологічного і порівняльно-правового підходів сприяє формуванню більш об'єктивного розуміння ролі ДМС України у системі запобігання кримінальним правопорушенням та створює передумови для подальшого вдосконалення її діяльності.

Дослідження діяльності Державної міграційної служби України як суб'єкта запобігання кримінальним правопорушенням ґрунтується на різноманітних наукових концепціях та теоретичних підходах, які відображають багатовимірний характер цієї сфери. Оскільки діяльність ДМС пов'язана з регулюванням міграційних процесів, попередженням нелегальної міграції, контролем за додержанням законодавства у сфері міграції та протидією кримінальним загрозам, її аналіз потребує міждисциплінарного підходу. Правознавці, соціологи, кримінологи та фахівці у сфері державного управління пропонують різні моделі вивчення діяльності ДМС, що містять адміністративно-правові, кримінологічні, соціально-правові, інституційні, безпекові та міжнародно-правові аспекти.

Так, *адміністративно-правова концепція* розглядає Державну міграційну службу України як орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері міграції та громадянства. У працях В. М. Снігура [3] та Є. М. Єфремової [9] досліджується правовий статус ДМС України у системі органів державного управління, визначаються основні нормативно-правові акти, що регулюють її діяльність. Водночас у публікаціях О. О. Воронятнікова [10] підкреслюється проблематика відсутності єдиного законодавчого регулювання, що ускладнює координацію між ДМС України та іншими правоохоронними органами. У статті А. В. Максименка [11] акцентовано увагу на механізмах адміністративного контролю, що застосовуються у діяльності ДМС України, та наголошено на необхідності їхнього подальшого вдосконалення.

Зі свого боку, *кримінологічна концепція* аналізу діяльності Державної міграційної служби України ґрунтується на вивченні її ролі у запобіганні кримінальним правопорушенням, пов'язаним із міграцією. Зокрема, дослідження А. П. Мозоля [5] та І. К. Василенка [6] свідчать, що одним із основних викликів для ДМС України є виявлення та попередження нелегальної міграції, що часто стає складником міжнародної злочинності. Науковиця Р. А. Март'янова у статті [12] звертає увагу на взаємодію ДМС України зі Службою безпеки України та Національною поліцією у контексті запобігання нелегальній міграції. Дослідники В. М. Голуб [13] та С. Г. Кузьменко [14] порушують проблему координації між державними органами, які здійснюють контроль за міграційними потоками, та підкреслюють необхідність поліпшення обміну інформацією між відповідними суб'єктами.

Натомість, *соціально-правову концепцію* діяльності ДМС України досліджують науковиці Т. А. Кобзева та К. О. Смельянова [15], які наголошують на необхідності комплексного підходу до інтеграції мігрантів, урахування їхніх прав та соціального захисту. Водночас дослідження С. А. Рижкової [16] висвітлює питання взаємодії ДМС України із соціальними службами, особливо у контексті захисту прав осіб, які шукають притулку. При цьому дослідниця вказує на недосконалість механізмів реалізації державної міграційної політики, що призводить до соціальної ізоляції мігрантів.

Заслуговує на увагу також праця М. О. Єфремової [17], яка аналізує питання додержання прав мігрантів в Україні та підкреслює роль ДМС у забезпеченні їхнього правового статусу.

Інституційна концепція розглядає Державну міграційну службу України як елемент державного управління. У монографії А. Ф. Моти [18] досліджено структуру ДМС України, її місце у системі органів державної влади та особливості взаємодії з іншими державними інституціями. Автор акцентує на недосконалості механізмів координації між ДМС України та Державною прикордонною службою України, що ускладнює ефективне регулювання міграційних процесів. Важливим аспектом цього підходу є дослідження потенціалу цифровізації ДМС України, яке розглядається у праці Ю. В. Єрмакова [19]. Наукові пошуки І. О. Заровної [20] також підкреслюють важливість впровадження інформаційних технологій у роботу ДМС України для поліпшення контролю за міграційними потоками.

Не менш важливою у теоретико-прикладному плані є *безпекова концепція*, яка аналізує діяльність Державної міграційної служби України через призму національної безпеки. У цьому контексті В. М. Голуб [13] наголошує на важливості взаємодії ДМС України із силовими структурами для запобігання загрозам національній безпеці, пов'язаним із транскордонною злочинністю. Спираючись на міжнародний досвід, Д. В. Пімахова [21] порівнює механізми роботи міграційних служб України та країн ЄС, підкреслюючи, що в Україні недостатньо впроваджені системи моніторингу та аналізу міграційних ризиків. У цьому контексті дослідження І. С. Бурлаки [22] вказує на необхідність удосконалення координації між ДМС України та іншими правоохоронними органами для більш ефективної боротьби з нелегальною міграцією.

Міжнародно-правова концепція досліджується у наукових розвідках Т. Ю. Цуркан [7] та Є. В. Стрільченка [8], які аналізують відповідність діяльності ДМС України міжнародним стандартам міграційного контролю. У своїй статті І. О. Заровна [20] розглядає форми та методи співпраці ДМС України із міжнародними організаціями, такими як Frontex та Європол, зазначаючи, що чинне законодавство України потребує подальшої гармонізації з європейськими нормами. У цьому аспекті Д. М. Баланюк [23] акцентує увагу на міжнародних угодах України щодо міграції, зокрема на процесі імплементації європейських стандартів.

З огляду на зазначене вище, застосування різних концепцій та теоретичних підходів до аналізу діяльності Державної міграційної служби України дає змогу отримати комплексне уявлення про її роль у запобіганні кримінальним правопорушенням. Поєднання адміністративно-правових, кримінологічних, соціально-правових, інституційних, безпекових та міжнародно-правових аспектів сприяє розробленню більш ефективних стратегій державного регулювання міграційних процесів та вдосконаленню діяльності ДМС України у сфері забезпечення правопорядку.

Аналіз основних концепцій та теоретичних підходів до дослідження діяльності Державної міграційної служби України дав можливість виявити багатовимірність цієї проблематики. Використання адміністративно-правових, кримінологічних, соціально-правових, інституційних, безпекових та міжнародно-правових аспектів сприяє формуванню цілісного уявлення про роль ДМС України як суб'єкта запобігання кримінальним правопорушенням.

Висновки

Отже, за результатами аналізу стану дослідження у науці проблем, які стосуються змісту діяльності Державної міграційної служби України як суб'єкта запобігання кримінальним правопорушенням, можна дійти таких висновків.

1. У вітчизняній науковій літературі сформовано значний масив досліджень, спрямованих на адміністративно-правові, кримінологічні, соціально-правові, інституційні та міжнародно-правові аспекти діяльності Державної міграційної служби України. Це свідчить про стійкий науковий інтерес до проблематики міграційної політики та ролі Державної міграційної служби України у забезпеченні національної, державної і громадської безпеки.

2. Адміністративно-правові дослідження зосереджені переважно на визначенні правового статусу, компетенції та місця Державної міграційної служби України у системі органів виконавчої влади, водночас не завжди враховують специфіку її профілактичної (кримінологічної) діяльності у сфері запобігання кримінальним правопорушенням.

3. Кримінологічні праці розглядають Державну міграційну службу України як важливий елемент системи запобігання злочинності, зокрема міграційно зумовлений, однак здебільшого фокусуються

на окремих видах правопорушень (нелегальна міграція, використання підроблених документів, торгівля людьми), не формуючи комплексного бачення запобіжного потенціалу служби.

4. Порівняльно-правові та міжнародно-правові дослідження обґрунтовують доцільність імплементації європейських стандартів і кращих зарубіжних практик у діяльність Державної міграційної служби України, проте питання їхньої адаптації до національних умов та інтеграції у загальнодержавну систему запобігання кримінальним правопорушенням залишаються недостатньо розробленими.

Загалом установлено, що наявні наукові підходи мають фрагментарний характер і не формують цілісної теоретико-методологічної концепції діяльності Державної міграційної служби України саме як суб'єкта запобігання кримінальним правопорушенням, що актуалізує необхідність подальших комплексних кримінологічних досліджень у цій сфері.

Перелік джерел посилання

1. Кривчук-Новак С. Г. Імплементація стандартів країн Євросоюзу в міграційну політику України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Запоріжжя, 2010. 20 с.
2. Сікорський О. П. Адміністративно-правовий статус Державного департаменту у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб МВС України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2011. 20 с.
3. Снігур В. М. Міграційний режим в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2008. 16 с.
4. Кременчуцький С. М. Діяльність правоохоронних органів України щодо адміністративно-правової протидії нелегальній імміграції: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Львів, 2010. 20 с.
5. Мозоль А. П. Кримінологічні проблеми нелегальної міграції в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Київ, 2002. 18 с.
6. Василенко І. К. Протидія незаконній міграції населення країн Азії в Європу через територію України (організаційно-правовий аспект): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Ірпінь, 2006. 20 с.
7. Цуркан Т. Ю. Правова політика сучасної держави у сфері міграції: теоретико-компаративістське дослідження: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01. Одеса, 2010. 24 с.
8. Стрільченко Є. В. Організаційно-правове забезпечення діяльності міграційних служб зарубіжних країн: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2013. 20 с.
9. Єфремова М. О. Діяльність Державної міграційної служби України щодо надання адміністративних послуг: питання сьогодення. *Право і суспільство*. 2015. № 4 (2). С. 119–125.
10. Воронятников О. О. Адміністративно-правовий статус Державної міграційної служби України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Запоріжжя, 2012. 17 с.
11. Максименко А. В. Основні напрямки діяльності Державної міграційної служби України. *Правова держава*. 2014. № 18. С. 41–46.
12. Мартянова Р. А. Удосконалення взаємодії органів Державної міграційної служби України з органами влади щодо забезпечення державної безпеки всередині держави. *Університетські наукові записки*. 2018. № 2. С. 220–236.
13. Голуб В. М. Взаємодія Державної міграційної служби та Національної поліції – важлива гарантія дотримання прав людини. *Слово Національної школи суддів України*. 2021. № 1. С. 29–38.
14. Кузьменко С. Г. Проблема реальної взаємодії та координації дій правоохоронних органів всіх рівнів з міграційною службою України щодо протидії нелегальній міграції. *Вісник Маріупольського державного університету. Право*. 2018. Вип. 16. С. 115–120.
15. Кобзева Т. А., Ємельянова К. О. Історичний аспект формування міграційної політики держави та Державної міграційної служби України. *Приватне та публічне право*. 2019. № 4. С. 125–128.
16. Рижкова С. А. Сучасні форми діяльності Державної міграційної служби України щодо протидії адміністративним правопорушенням іноземців. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2021. № 1. С. 166–171.
17. Єфремова М. О. Адміністративно-правовий статус Державної міграційної служби України: питання теорії та практики. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Юридичні*

науки. 2015. Вип. 1. С. 192–196.

18. Мота А. Ф. Діяльність Державної прикордонної служби України з протидії нелегальній міграції (адміністративно-правовий аспект) : монографія. Хмельницький : НА ДПСУ, 2018. 492 с.

19. Єрмаков Ю. В. Державна міграційна служба України як основний суб'єкт здійснення адміністративної процедури у сфері міграції. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2019. Вип. 3 (2). С. 51–55.

20. Заровна І. О. Форми і методи взаємодії Державної міграційної служби України з іншими суб'єктами реалізації державної політики у сфері міграції. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2022. Вип. 3. С. 79–86.

21. Пімахова Д. В. Інституціональний розвиток міграційних служб у зарубіжних країнах: досвід для України. *Держава та регіони. Державне управління*. 2018. № 3. С. 151–159.

22. Бурлака І. С. Шляхи удосконалення організаційних засад взаємодії Державної міграційної служби України з правоохоронними органами у сфері протидії нелегальній (незаконній) міграції. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2018. Вип. 1. С. 28–31.

23. Баланюк Д. М. Стратегія міграційної політики в період національно-державного будівництва: автореф. дис. канд. політ. наук: 23.00.02. Одеса, 2009. 17 с.

Стаття надійшла до редакції 24.10.2025 р.

UDC 343.85

V. Belinska

THE STATE OF SCIENTIFIC RESEARCH ON ISSUES RELATED TO THE ACTIVITIES OF THE STATE MIGRATION SERVICE OF UKRAINE AS AN ENTITY FOR THE PREVENTION OF CRIMINAL OFFENCES

A comprehensive analysis of the state of scientific research on issues related to the activities of the State Migration Service of Ukraine as an entity involved in the prevention of criminal offences has been carried out. The relevance of the topic is due to the growth of migration processes, the spread of illegal migration, the intensification of transnational crime and the need to strengthen criminological and state security in Ukraine in the context of modern challenges. It has been substantiated that effective prevention of migration-related crime is impossible without a clear definition of the role and functional purpose of the State Migration Service of Ukraine in the national system of crime prevention.

The administrative, legal, criminological, socio-legal, institutional and international legal approaches to the study of the activities of the State Migration Service of Ukraine, presented in the works of domestic scientists, are summarised. Scientific positions on the legal status, powers, organisational principles of functioning and interdepartmental interaction of the State Migration Service of Ukraine with law enforcement agencies and other entities ensuring criminological security have been analysed. It has been established that most of the available studies focus on individual aspects of the service's activities or on countering specific types of migration offences, without forming a comprehensive vision of its preventive (criminological) potential.

Particular attention is paid to identifying gaps in the scientific support of the activities of the State Migration Service of Ukraine as an entity involved in the prevention of criminal offences, in particular the lack of a comprehensive theoretical and methodological concept, insufficient consideration of issues related to assessing the effectiveness of preventive (precautionary) measures and the use of modern information and analytical tools. It is concluded that further development of scientific research in this area should be aimed at forming a systematic approach to determining the content and mechanisms for implementing the preventive function of the State Migration Service of Ukraine as an important element in ensuring criminological and state security.

Keywords: *State Migration Service of Ukraine, prevention of criminal offences, migration policy, criminological security, illegal migration, cross-border (transnational) crime, national security, state security.*

Белінська Вероніка Віталіївна – аспірантка кафедри кримінально-виконавчого та кримінального права Навчально-наукового інституту права, правоохоронної діяльності та психології, Пенітенціарна академія України
<https://orcid.org/0009-0004-3903-4520>